

विक्लेश्य, विक्लेश्य, प्रचिक्लेशिष्य, प्रचेक्लेश्य ;
 क्लेशम् २, } क्लेशम् २, } चिक्लेशिषम् २, } चेक्लेशम् २ ; }
 क्लेशित्वा २, } क्लेशयित्वा २, } चिक्लेशिषित्वा २, } चेक्लेशित्वा २. }

(293) “कण शब्दार्थः” (I-भ्वादिः-450. अक. सेट्. पर.)

काणकः-णिका, काणकः-णिका, चिकणिषकः-षिका, चङ्कणकः-णिका ;
 कणिता-त्री, काणयिता-त्री, चिकणिषिता-त्री, चङ्कणिता-त्री ;
^Aकणन्-न्ती, काणयन्-न्ती, चिकणिषन्-न्ती ; —
 कणिष्यन्-न्ती-ती, काणयिष्यन्-न्ती-ती, चिकणिषिष्यन्-न्ती-ती ; —
²व्यतिकणमानः, काणयमानः, — चङ्कण्यमानः ;
 व्यतिकणिष्यमाणः, काणयिष्यमाणः, — चङ्कणिष्यमाणः ;
³निकाण्-निकाणौ-निकाणः ; — —
^Bकणितम्-तः, काणितः, चिकणिषितः, चङ्कणितः-तवान् ;
 कणः, ⁴कणनः, काणः, चिकणिषुः, चङ्कणः ;
 कणितव्यम्, काणयितव्यम्, चिकणिषितव्यम्, चङ्कणितव्यम् ;
 कणनीयम्, काणनीयम्, चिकणिषणीयम्, चङ्कणनीयम् ;
 काण्यम्, काण्यम्, चिकणिष्यम्, चङ्कण्यम् ;
 ईषत्कणः-दुष्कणः-सुकणः ; — —
 कण्यमानः, काण्यमानः, चिकणिष्यमाणः, चङ्कण्यमानः ;
⁵कणः, काणः, ⁶निकाणः, ^Cनिकणः, प्रकाणः, प्रकणः, काणः, चिकणिषः,
 चङ्कणः ;

1. ‘नुगतोऽनुनासिकान्तस्य’ (7-4-85) इत्यभ्यासस्य नुक् । एवं यङन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
2. ‘कर्तरि कर्मव्यतीहारे’ (1-3-14) इति शानच् ।
3. ‘अनुनासिकस्य क्लृप्तोः क्लृप्ति’ (6-4-15) इति दीर्घः ।
4. ‘चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच्’ (3-2-148) इति ताच्छील्ये युच् ।
5. ‘कणो बीणायां च’ (3-3-65) इत्यत्र शुद्धादपि धातोः अप् । पक्षे घञ् ।
6. ‘कणो बीणायां च’ (3-3-65) इति नौ उपसर्गे वा अप् । पक्षे घञ् । सूत्रे बीणाग्रहणसामर्थ्यात् ‘प्रकाणः प्रकणः’ इत्यपि भवति ।
- A. ‘दुस्तहा हा । परिक्षिताः कणद्विरलिगाथकैः ॥’ भ. का. 6-84 (85).
- B. ‘विभूषणानां कणितं च षट्पदो गुरुर्यथा नृत्यविधौ समादधे ॥’ भ. का. 11-37.
 ‘वनात् कुमारः कणिताग्रचवेणवो व्रणद्विषाणभ्रणिताभ्रमाययुः ॥’ धा. का. 1-58.
- C. ‘अथ कृमादन्विकाणां नराः क्षीणपणा इव ।’ भ. का. 7-58.